

בעזהשׁי"ת
מאמר
האלקטריק
הגשמי
מתוך הספר
'סוד החשמל'

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

[מאמר זה זכה להגהות והוספות מהגאון המקובל ר' עמרם אופמן]

[שליט"א מו"ץ העדה החרדית ור"מ בישיבת שער השמים]

קודם שנתחיל נקדים את דבריו של הגאון המקבץ הגרי"מ שכטר שליט"א שאין חס ושלום כונה לתת חזוק לאלו שנתנו את השם חשמל, להעלקטריק הגשמי, וכפי שידוע שהרבה מגדולי ישראל זיע"א התנגדו לשם חשמל על העלקטריק הגשמי, והרה"ק מבעלז לא הוציא מפיו את המלה חשמל על הגשמי, דחשמל הוא שם קדוש ואין ראוי להשתמש בו לדברים גשמיים.

המאמר שלפנינו מראה שהתרגום יונתן בן עוזיאל, ורב האי גאון ורש"י והרמב"ם ועוד ראשונים המשילו את החשמל הרוחני שראה חזקאל בנבואתו בברקים הגשמיים שעל פי המדע הם עלקטריק גשמי. וכן הראשונים והאחרונים השתמשו במגנט הגשמי למשלים על החשמל הרוחני, ונבאר שהעלקטריק הגשמי קשור באפן מהותי עם כח המגנט, ואפשר להשתמש בו כמשל.

אף על פי שלפי זה יוצא שנתנו שם מתאים, מובא בספר 'ים החכמה' מהגרי"מ מורגנשטרן שליט"א (תשס"ט בהקדמה) בשם ר' אברהם אבועלפיה שגם לשונות הגויים הן מהש"ת בחלופי אתון, כפי שרואים בגמרא שדרשו **ט"ט בכתפי שתים**, **פת באפריקי שתים**, וכן מביא בספרו 'שארית יעקב' (מגילה ו.) מבעל ה'סלם' שכל שם הנתן לדבר אפלו על ידי עכו"ם בנדאי הכל מלמעלה מהקב"ה, אף על פי שהעכו"ם נותן את השם מטעמים שלו, יש טעם מלמעלה לכל שם ושם. וכן תבת **אנכי** שעם ישראל שמע במתן תורה מפי הגבורה היא בלשון מצרי. כמובא במדרש (ילקוט שמות רפז) **אמר רבי נחמיה מהו אנכי לשון מצרי**. וכן מובא במדרש 'אלה אִזְכְּרָה' (מובא ב'מעם לועז' איכה בענין עשרה הרוגי מלוכה) שהקיסר שהרג את עשרה הרוגי מלכות אמר להם, שהוא הורג אותם כענש על מכירת יוסף, ורואים שהקב"ה שם בפיו של גוי רשע את הטעם האמתי להריגה כמובא בהמשך המדרש שם, דיש איהו

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

לא חזי מזליה חזי גם בעמקי הקלפות, וכל הדברים נעשים בחכמה. וכן מובא ב'לקוטי מוהר"ן' (א, יט) ששפת האמות היא הקלפה המלבישה על לשון הקדש, ויונקת מלשון הקדש, ומקשר ענין זה עם החשמל, וזה לשונו. וזה בחינת חשמ"ל חיות אש ממללות, בחינת לשון הקדש שעל ידו מתמלל ומשתבר אש המדורה של שבעין פוכבין. וזה בחינת מ"ל מחשמ"ל, שהם בחינת מדורה של שבעין פוכבין, שנתמלל ונתבטל על ידי לשון הקדש וכו', ועץ הדעת טוב ורע זה לשון תרגום, שהוא אמצעי בין לשון הקדש ובין לשון של שבעין עממין. ולשון עממין, כשרוצים לינק מלשון הקדש, אי אפשר להם לינק ממנו אלא על ידי לשון תרגום.

[**ובאמת** אם נבדק מדוע נתנו את השם חשמל לעלקטרי, נמצא שהמקור שלהם היה ספר 'תרגום השבעים' שהוא תרגום יווני עתיק על התנ"ך מלפני 2300 שנה, שרבו מיחס לסנהדרין שאלצו לתרגם את התורה ליונית. ושם מתרגמת המלה חשמל המזכרת ביחזקאל בכמה מקומות לעלקטרא. דבזמנם כבר היה ידוע כח העלקטרא הסטטי בשפשוף חמרים, שהוא המקור למלה עלקטרא בכל שפות העולם. וכיון שספר 'תרגום השבעים' תרגם את החשמל הרוחני לעלקטרא, נתנו את השם חשמל לעלקטרא הגשמי. וגדולי ישראל התנגדו לזה בתקף, דגם אם העלקטרא ממשיל את החשמל הרוחני, אין לקרא לעלקטרא בשם קדוש, ואין לקרא למשל בשם הנמשל. ואכמ"ל. על כל פנים הדמוי בין שני הדברים אינו מיחס להם].

ויהי רצון שלא תצא חס ושלום שום תקלה מתחת ידינו ויהיו כל מעשינו לשם שמים לאקמא שכינתא מעפרא מתוך רחמים וחסדים. [לאקמא שכינתא

מעפרא ר"ת מש"ל.]

החשמל שראה יחזקאל בנבואתו

בבאור החשמל המזכר ביחזקאל, מצינו בגמ' (חגיגה יג.) שהחשמל הוא **חיות אש**. ובזהר (ד"ח

תיקונים קיד: תיקונים לח:): מצינו שהחשמל הוא בחינת היסוד הנקרא **שערה**, והוא

המשך של **חוט השדרה**. וכן ברמח"ל (תיקונים חדשים תריסר) מצינו שחשמל הוא **שערות**.

בספר 'סוד החשמל' בארנו שהחשמל הוא בבחינת חוטים ושערות של אש רוחנית,

המרכבת מהמלאכים וחיות הקדש, ואש זו מעבירה את השפע מהקב"ה לנבראים, וכן

מעלה את האיתערוותא דלתתא מלמטה. דעולם המלאכים הוא עולם היצירה המקשר **בבחינת**

חוט בין העולמות העליונים. לעולם העשייה התחתון.

מובא בעץ חיים להאר"ל (שער א') **כאשר עלה ברצונו הפשוט לברא העולמות ולהאציל**

הנאצלים צמצם את עצמו אין סוף בנקדה האמצעית אשר בו באמצע אורו

ממש ואז המשך מן אור אין סוף קו אחד ישר מן האור העגל שלו מלמעלה למטה,

ומשתלשל ויורד תוך החלל ההוא וראש העליון של הקו נמשך מן האין סוף עצמו ונוגע

בו. ודרך הקו הזה נמשך ונתפשט אור אין סוף למטה, וקו זה פעין צנור דק אחד אשר

בו מתפשט ונמשך מימי אור העליון של אין סוף אל העולמות אשר במקום האור

והחלל ההוא. רואים שכל השפע והחיות הבא אל כל העולמות כלם יורד דרך בחינת קו וחוט.

בספר 'סוד החשמל' בארנו שבתוך הקו וחוט ובתוך העולמות כל שפע ושפע לכל אדם ואדם

ולכל בריה נאצל בבחינת חוט, כאשר כל החוטים נכללים במקורם בקו וחוט הכללי. אלא

שנאצלים ויורדים לכל אחד ואחד לפי מה שראוי לו. ובארנו שעולם היצירה שהוא עולם

המלאכים, הוא בחינת ספירת היסוד בעולמות, והוא פועל דרך החשמל והמלאכים להוריד את

השפעת הקו וחוט למטה לעולם הגשמי.

וביתר באור יש בקו אין סוף ה' עולמות שהם **עולם אדם קדמון**, שהוא העליון ביותר

בבחינת כתר, או קוצו של י"ד של שם הו"ה. **עולם האצילות**, הוא בחינת חכמה או

אות י"ד של שם הו"ה. **עולם הבריאה**, הוא בחינת בינה או אות ה' ראשונה של שם הו"ה.

עולם היצירה, הוא בחינת שש ספירות הנכללות ביסוד או אות ו' של שם הו"ה. **ועולם**

העשייה, הוא בחינת מלכות או אות ה' אחרונה של שם הו"ה. ועולמות אדם קדמון אצילות

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

ובריאָה הם בחינת שרש החשמל. וכשהאור אין סוף יורד לעולם היצירה שהוא בבחינת שש ספירות הנכללות ביסוד או אות ו', כאן הוא מקבל את השם חשמל ומלאך. דבמקום זה חוטי האור אין סוף נאצלים למלאכים.

מצינו בזהר חדש (יתרו מח.) שהחשמל הוא נהירו דקיק [היינו אור דק]. וכן מצינו בזהר (בראשית לה:) שנטיעות השם [היינו הספירות] הן נהירו דקיק. ומובא ברבנו בחיי (במדבר ו, ג) שנטיעות השם הן כעין חוטי שלהביות, ורואים שהחשמל הוא בבחינת חוטים. וכן מצינו בזהר (תיקונים ט.) שהספירות הן צנורות. וכן ספירה בגימטריא צנור, ובארנו שענינו של החשמל והיסוד לקבל את שפע כל הצנורות להעביר למלכות.

והוסיף הרה"ג המקבל ר' עמרם אופמן שליט"א שמצינו ברש"י (עירובין קד.) "והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק", כאור היוצא מבין החרסים שצורפין בהן זהב והם נקובים וסדוקים, ולהב היוצא בנקב יש בו כמראה ירקרק או אדמדם. ורואים בחינת אור דק בפעלת החיות. וכן מובא בפרוש הראב"ד ל'ספר יצירה' (פ"א, מ"ו) "כמראה הבזק" כאור שיוצא מבין החרסים, ופרוש אלו תקח חרס נקוב נקבים דקים על פניו כלו, ותכסה בו האש ותנפח במפוח באש עד שיתלהב, ומשכו מנתיבות הנקבים אשר בכל נקב ונקב שבחרס חוטי שלהביות צבועות בכל מיני צבעים עולים ויורדין בנתיבות הנקבים, כן צפית החיות וכו' ישלחו ניצוצי זהר בחשמל.

מצינו בזהר (תיקונים ג.) כמה מלאכים שהם חיות ואופנים וכל עשר כתות שקלולים בהם שמשמשים לעשר ספירות, רואים שהמלאכים משמשים את הספירות. וכן מצינו בזהר (שם יז.) הספירות כל אחת יש לה שם ידוע ובהם נקראו המלאכים. וכן מצינו בזהר (שם קב:) המקצץ בנטיעות עוקר חיות ומלאכים ושרפים ממקומם. ומבאר לדברינו דהחשמל והמלאכים הם משפיעים את השפעת הספירות כפי שמובא ב'מבוא שערים' להאר"ל (שכו) שחיה בגימטריא חוט, דהחיות אש והמלאכים מתאחדים עם חוטי האור אין סוף לכן הם בעצמם בבחינת חוט. וכן מצינו בזהר חדש (בראשית ג.) "ויאמר אלהים יהי אור" התפשטות האור למטה אלו המלאכים. רואים שהמלאכים הם האור אין סוף בעצמו שנאצל למטה. וכן מצינו בזהר (ז"ח תיקונים קיד:) שהחשמל מאחד את שמות הו"ה אדנ"י. ועין בזהר

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

(תיקונים ג.) שהספירות מאחדות את שמות הו"ה אדנ"י. וכפי שבארנו בספר 'סוד החשמל' ששמות הו"ה אדנ"י הם בגימטריא מלאך דחבורם בעולמות התחתונים נעשה דרך המלאכים.

עתה נבאר את הקשר לעלקטריק הגשמי

מצינו בזהר (בא מג.) שהמלאכים הם עננים. וכן מובא ברס"ג (דניאל ז, יג) שהעננים הם מלאכים. וכן מובא ב'שער מאמרי רז"ל' להאריז"ל (ע' מז' וע' נא') שקפיצת הדרך נעשית דרך המלאכים שנדמים לאדם פעננים ורוכב עליהם. בארנו במאמר 'חוטי החשמל' שעמוד הענן היה מלאך אלהים, וכן פנימיות העננים הגשמיים היא מלאכים. כמו שפנימיות החמה ולבנה וכוכבים היא מלאכים, ונראים אלינו בתוך קלפת נגה כפי שנראים. ולכן יש בעננים בחינת מיין נוקבין באד שעולה מן הארץ, ומיין דכורין בגשם שהם משפיעים.

לפי זה נראה לבאר את הברקים שנוצרים מהעננים הגשמיים. מובא ברבנו בחיי (שמות יט, טז) הברקים הם מלאכים שנואמר "עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט" וכתוב "ונגה לאש ומן האש יוצא ברק". רואים שהברקים הם מלאכים, כפי שמצינו ברקים בנבואת החשמל (יחזקאל א, יג) "ומן האש יוצא ברק". ורואים בברקים שנוצרים מהעננים הגשמיים, צורתם כצורת חוטי אש. נראה דזה מרמז על הקשר בין העננים והברקים לחוטי החשמל הרוחני שהם חיות אש. וכן ברק בגימטריא אש.

והוסיף הרה"ג המקבל ר' עמרם אופמן שליט"א שמובא בספר יצירה (פ"א מ"ו) עשר ספירות בלי מה צפייתו כמראה הבזק ותכליתו אין להו קץ. היינו שיחזקאל צפה בנבואתו בעשר ספירות של האור אין סוף וראה אותן בצורת חיות אש כמראה הבזק. ומבאר הר"מ בוטריל בשם רב האי גאון ועוד מקבלים "והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק", והוא קל ומהיר היורד מן השמים ביום סגריר, והוא נראה לאדם כהרף עין וכו', בזק הוא כמו ברק, כי הז"ן במקום רי"ש, שהוא מתלהט במהרה ומעלה להב עולה ויורד הלהב, ועל דרך הפסוק "כברקים ירוצצו" נקט "רצוא". רואים שרב האי גאון למד פשוט בפסוק שיחזקאל

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

ראה את החיות אש כמראה הברקים הגשמיים. וכן מתרגם יונתן בן עוזיאל כחיוז ברקא. וכן מבאר רש"י (יחזקאל א, יד) **בְּזֶק כְּמוֹ בָּרֶק**. וכן מובא ברמב"ם (מורה נבוכים ח"ג פ"ב) **בְּזֶק שֵׁם הַבָּרֶק**. ואם נבדק מה הם הברקים הגשמיים, נמצא שהם עלקטריק, כמובא במלבי"ם (ירמי' י, יג) **"בְּרִקִּים לְמִטֵּר עֲשֵׂה" בַּעַת יְרֵצָה שִׁירֵד הַמִּטֵּר יִפְרֵד מֵהֶם יְסוּד הָאֵשׁ וְהַעֲלֵקְטֵרִי וַיְתַהוֹה הַבָּרֶק, וְעַל יְדֵי זֶה "מוֹצֵא רוּחַ מְאוֹצְרוֹתֵי" יוֹצֵא יְסוּד הָרוּחַ הָאֲצוּר בְּאֲדָיִם, וְעַל יְדֵי כֵן יתְהוֹה הַמִּטֵּר כְּנוֹדֵעַ בְּחֻכְמַת הַטֶּבַע**. ויוצא שהמשילו את החשמל הרוחני שיחזקאל ראה בעלקטריק הגשמי ממש. וכן **סוּד חֲשֵׁמֶל** עם המלים בגימטריא **אֶלְקֵטְרִיק**. והוסיף הרה"ג ר' משה גנוט שליט"א **שְׁסוּד חֲשֵׁמֶל** בגימטריא **מֵתַח**.

לְהֵלֵן נביא צטוט על המשג ברק לפי המדע. ברק הוא תופעה אקלימית שבמהלכה נפרק עלקטריק סטטי הנמצא בעננים. הברק נראה כפרץ אור עז, ויחד אתו נוצר הרעם, המגיע אלינו זמן מה לאחר הברק, כתוצאה מההבדל הגדול שבין מהירות האור למהירות הקול. הברק נוצר משום שבתחתית ענני סערה נוטה להצטבר מטען עלקטרי שלילי גדול מאד. המפתח העלקטרי בין תחתית הענן לבין הקרקע נע בין 20 ל-100 מיליון וולט. עוצמת זרם הברק עשויה להגיע עד 10,000 אמפר. פגיעה של ברק בגוף חי או דומם על האדמה נקראת מפת ברק. פגיעת הברק היא למעשה מפת עלקטריק, שבה עובר זרם עלקטרי בעל מתח גבוה מאד, מהאוויר אל הגוף שנפגע.

והוסיף הרה"ג המקבל ר' עמרם אופמן שליט"א שמובא בתרגום יונתן בן עוזיאל על הפסוק (זכריה ט, יד) **"וַיְהִי הַיּוֹם עֲלֵיהֶם יֵרָאֵה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ"**. ויי עליהון יתגלי ויהון נפקין כברקין פתגמוהי. ורואים שהשפעת התורה והנבואה מהקב"ה נמשלת לברקים. וכן מצינו בזהר (יתרו פב.) על הכתוב שנאמר במתן תורה, **"וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת"** שראו את החשמל, וכן כתוב (שמות יט, טז) **"וַיְהִי קוֹלֹת וּבְרָקִים"**. וכן מצינו בזהר (תיקונים עד:) **בְּרָקִים מֵצַד הַצַּדִּיק שְׁנֵאמַר בּוֹ "וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ"**.

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

רואים שהברקים באים מהקיסוד. וכן מובא בלק"ת להאריז"ל (שופטים ע' רפט) "וניצא כבֶּרֶק חֲצוֹ" שהוא טפת הזרע היורה כחץ.

וַיִּתְּכֶן ששם העיר **בְּנֵי בָרַק** הוא מלשון **בְּנֵי בָרַק**, המסמל את החשמל הרוחני, דמקום זה היה מקום תורה כבר בימי חז"ל, כמובא במדרש (ויק"ר כא, ח) **רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן חֲכִינְאִי וְר' שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי הִלְכוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה אֶצֶל ר' עֲקִיבָא בְּבְנֵי בָרַק שְׁהוּ שֵׁם י"ג שָׁנָה**. וכן מובא בהגדה של פסח מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו לתלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

מוֹבָא בספר 'חזון איש' (או"ח מועד ס' נ' סק"ט) שהפעלת אלקטריק גשמי בשבת שיכת ברב המקרים למלאכת בונה, חוץ מכמה מקומות שיש בה גם מלאכת מבעיר. דכל דבר שאין בו חיות ומחיים אותו הוא נקרא בונה. וכן בחשמל הרוחני מי שמתחבר אליו הוא בבחינת בונה. כמובא בגמרא (סנהדרין צט:) **כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ כְּאֵלוּ בְּנֵה פְּלִטְרִין שֶׁל מַעֲלָה וְשֶׁל מַטָּה**. וכן מצינו בגמרא (שבת קיד.) **אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, תְּלַמְדֵי חֲכָמִים נִקְרָאִים 'בְּנָאִין' מִפְּנֵי שְׁעוֹסְקִים בְּבְנֵינוּ שֶׁל עוֹלָם כֹּל יְמֵיהֶם**. וכן מצינו בגמרא (ברכות סד.) **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא, אֵל תִּקְרִי, "בְּנִיךְ" אֵלָּא "בּוֹנִיךְ"**. ומבאר ה'נפֶשׁ החיים' (א, ג) **אֵל תִּקְרִי בְּנִיךְ אֵלָּא בּוֹנִיךְ**. פי המה המסדרים עולמות העליונים כבונה המסדר בננו. וכן מובא ב'תקונים חדשים' לרמח"ל (לה) **דִּיִּשְׂרָאֵל אֵינוֹן בְּנִינְא מִמֶּשׁ דְּשְׁכִינְתָּא**. וכן בנבואת החשמל מצינו בחינת בית, כמו שכתוב (יחזקאל א, כז) **"וְאָרָא כְּעֵין חֲשָׁמַל כְּמִרְאָה אֵשׁ בֵּית לָהּ סְבִיב"**.

מוֹבָא בשם ה'חפץ חיים' (הובא בירחון 'דאס אידישע ווארט' תשרי תשמ"ד בשם חתנו הגר"מ זקס) שארע פעם ששכחו להדליק את העלקטריק קדם שבת בביתו של ה'חפץ חיים', וה'חפץ חיים' אמר הרי אנו יודעים שהעלקטריק מגיע עד הבית ממש, אלא שכדי להכניס את האור פגימה לתוך הבית צריך ללחץ על הכפתור, כך השכינה הקדושה מלא כל הארץ כבודו, אלא שצריך לעשות פעולות בבחינת

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

לחיצה על הכפתור, כדי לגלות את השכינה שכבר נמצאת ושתאיר בתוכנו, ורואים שה'חפץ חיים' המשיל את השכינה הקדושה בהעלקטריק הגשמי.

נראה דהעלקטריק הגשמי מסמל את החשמל הרוחני שהוא האור אין סוף שנאצל למלאכים כשיוֹרד לעולמות בריאה יצירה עשיה, כדבארנו בפתיחה לספר.

כשם שרואים בהעלקטריק הגשמי שהזרם הוא אחיד בכל המקומות ובכל מקום שמכניסים אותו הוא פועל פעלתו לפי אותו כלי, כגון להאיר ולכבס וכו', כך האור אין סוף הרוחני הוא אחיד בכל המקומות ומתגלה במלכות בהרבה אפנים. דכל מקום ומקום עושה פעלתו באור לפי הכלי שלו. לכן כל אדם שונה מזולתו. אף על פי שכל אדם מקבל את אותו אור אין סוף, הכלי שלו במלכות שונה וממילא הוא משתמש באור אין סוף לפי עניניו, וכן בכל דבר ודבר בעולם. [כלי אין הפונה דוקא לגוף, דיגש גם כלים פנימיים השייכים לגשמה ואין כאן המקום להאריך].

וכשם שרואים בהעלקטריק הגשמי שהזרם זורם בתוך חוטים, כך החשמל הרוחני שהוא האור אין סוף הרוחני יורד לעולם דרך בחינת חוטים ושערות, כדבארנו במאמר 'חוטי החשמל' שהמלאכים הם בסוד חוטים, וכן רואים בהעלקטריק הגשמי שבדרך כלל חוטי נחשת מעבירים את הזרם ממקום למקום, כי הנחשת מעבירה הכי טוב את הזרם, ובחשמל הרוחני מצינו במראה המלאכים (יחזקאל ב, ו) **"וזרעתי ומרגלתי פעין נחשת קלל"**. וכן כתוב (יחזקאל מ, ג) **"והנה איש מראהו כמראה נחשת"**, ומבאר רש"י **"כמראה נחשת" פעין זיו החיות ונצצים פעין נחשת קלל**. וכן מצינו בגמרא (נדה יג:) ש'נחשת היא מתכת שאינה בולעת כלל, וזה ענין החשמל הרוחני לשמש כצנור המעביר ממקום למקום ולא לבלע לעצמו.

וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א שאותיות **ח"ש** שבתבת **נחשת**, מרמזות על אותיות **ח"ש** שבתבת **חשמל**. וכן **נחש"ת** ר"ת מאמר המדרש (ב"ר יז, ה) נובלות חכמה שלמעלה תורה. ומבאר לדברינו דמדרש זה מרמז על צמצום האור אין סוף, כמובא ב'לקוטי הלכות' להר"ן מברסלב (עדות ד) **אין אנו מקבלין פי אם על ידי צמצומים, על ידי שנתלבשה התורה בלבושים אלו**. שזהו בחינת

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

נובלות חכמה שלמעלה תורה. וצמצום האור שנעשה דרך החשמל, נעשה דרך בחינת נחשת. וכן נראה שאדני החצר ויתדותיו במשכן היו מנחשת, דאדני החצר ויתדותיו מסמלים את האור שיוֹרד למטה לתוך העולם הגשמי, וירידת האור למטה היא בחינת נחשת. וכן שרש הנחש הוא מהנחשת כפי שבארנו במאמר 'חשמל חטא', ונחש מסמל את ירידת האור לקלפות בתכלית הצמצום.

נביא לקמן מהרה"ג ר' משה שץ שליט"א שכל העלקטריק הגשמי הוא כח אנרגיה פעיל שאיננו יודעים מהותו ושרשו, וכן החשמל הרוחני לא נוכל להשיג מהותו ושרשו רק פעלותיו בלבד.

ואם נבדק איזה שם השתלשל בגשמיות לכח השרשי של העלקטריק הגשמי שאין ידוע מהותו, נמצא שקראו לו בשם מגנט, או אלקטרו מגנט, דכח העלקטריק השרשי הוא מגנט שמכניסים בו אנרגיה שיוצרת את הזרם. וראה פלא שכבר המשילו רבותינו הראשונים והאחרונים את האור אין סוף למגנט, כמובא בשל"ה (תולדות אדם בית אחרון ד) הלא החכם ר' עזריאל [רבו של הרמב"ן] דמה האצילות אצל האין סוף כאבן השואבת המושכת הברזל בסגלתה. תן עיניך בדמיון הזה כי הוא צודק מכל צד ופנה באצילות. וכן מובא בספר 'שערי אורה' מהרב יוסף גיקטלייא שהיה מהראשונים (השער השני) וזהו הסוד המפלא בהיות אדני משתוקק ונכסף להתעלות בעלוי אל ח"י, ומתאנה לעלות אליו תמיד. ואל תתמה, שהרי יש דגמא בעולם הזה: הלא תראה האבן השואבת מושכת אליה, והיא למעלה, ומה שהיא נושאת, למטה ממנה. רואים שהשערי אורה' ממשיל יחוד קב"ה ושכינתיה לאבן שואבת, והחשמל עושה את היחוד כדבארנו במאמר 'חשמל סלם'. וכן יתכן שיש קשר בין הברקים שמסמלים את החשמל למגנט המסמל את החשמל, דיש שיטות מדעיות שאבני המגנט הם אבנים שקבלו מפת ברק.

וכן מובא ב'אור החיים' (בראשית מז, כז. שמות יט, ה) שכל הקדשה בעולם הוא בבחינת אבן שואבת, ששואבת את ניצוצות הקדשה שנתפזרו בעולם, והחשמל הרוחני הוא כח הקדשה הנמצא בעולם. ומוסיף שם על הכתוב (שמות יט, ה) "והייתם לי

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

סגלה מפל העמים" שעם ישראל הם בבחינת אבן סגלה, שהיא אבן שואבת, לשאב את הניצוצות "מפל העמים". וראה זה פלא שהפסוק הזה ר"ת שואב"ת בג' אפנים, "ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מפל העמים".

וכן מובא במכתבי בעל ה'לשם' (וישלה תרמ"ד הודפס ב'משנת חסידים' הוצאת מכון הגר"א) מה שפתיב מר בענין החסידים וגבורות שהם למטה בעולם הזה הב' כחות טבעיים כח המגנטיזם, הנה לפי מיעוט בינתי בהם בדרך כלל הם דברים טהורים ונכונים מאד מאד, כי הם נלקחו מה שאנו מוצאים בחכמת המציאות ובכחותיה, וכבוד תורתו העלה אותם למעלה למעלה בגבהי מרומים לראות יסודותם בהררי קדש, הנה במשפלות טהורים כאלה ירבה דעת ויוסיף לקח ויפוצו מעינותיו חוצה, כי כל מה שזכינו לראות במדרשי הרשב"י והרב והגאון, הם הולכים כלם רק על דרך זה, וכל חכמת האמת הוא כמעט נתיסד רק על זה, לגלות את כל שרשי המציאות כלו איך שהם תלויים ומשורשים באור רצונו יתברך שמו המתגלה באצילות, כי האמת הוא שכל מה שנמצא בהתהוות דהעולם הזה הם ישנה במציאות ממש בכל עולם ועולם לפי בחינת המציאות המתיחס לשם, וכן הוא גם כן אפלו בעולם האצילות.

ועוד מובא בשל"ה (תולדות אדם השער הגדול ו) וזה לשון הרב החיט בשער מרכבה, התחתונים מעוררים את העליונים, ומפני שהפתיב אומר "ומבשרי אחזה אלוה", וגם פתיב "זכר עשה לנפלאותיו", כי באמצעות הדברים התחתונים נשיג העליונים. יש רמז גדול לזה בטבע מענין האבן מגניטו"ס השואבת הברזל, כי כשתזקקנה היטב ותסיר מעליה כל סיגיה, ואחר כך תשבנה לשתיים, ותשים החתיכה האחת בקרן זוית אחד, והאחרת בקרן זוית אחרת, אפלו שיהיו מרחקים זו מזו כל מה שתראה, אפלו אף מיליו, ותניח הברזל סמוך לאחד מהחתיכות האלה, תמצא כי כל התנועות שעושה אותה החתיכה עושה האחרת באותה שעה עצמה. מפל

אלו הדברים יש עדות נאמנה על שהאדם עושה גם כן רשם למעלה, וכל פסיעותיו שהוא פוסע למטה בין לטוב ובין לרע. וזה מהצד שנברא מהעליונים בצלם אלהים, וזה הצלם האלהי קושרו עם אלקיו, כמו השרשרת של ברזל התלויה באויר, כי כשתניע החוליא השפלה שבה תנוע גם העליונה.

ועוד יש לזה רמז גדול בענין היין בחבית, כי בעת שהאם שלו שממנה יצא והיא הגפן יש בה שני, וזהו כשהיא פורחת עלתה נצה, גם היין שבתוך החבית מקבל שני באותו הזמן עצמו מצד השני שמקבל האם שלו, אף על פי שהיין ההוא רחוק ונפרד מהגפן. רואים שביין יש תכונת מגנט, ובארנו במאמר 'חשמל דם ויין' שהיין מסמל את החשמל.

ומרמז בזהר (שמות כא.) אמר רבי יהודה, האי אבנא דמקבלא פרזלא, פד חמי ליה מחטא מדלגא עילוי, כך משה והר סיני כשנראו זה עם זה דלג עליו, הדא הוא דכתיב "ויבא אל הר האלהים חרבה", אמר רבי אבא, מוכנים היו מששית ימי בראשית זה עם זה, ואותו היום נתרגש ההר למול משה, וכיון שראהו שנכנס לתוכו ודלג בו, עמד ההר. רואים שהר סיני נמשל למגנט, והר סיני הוא מקום ששורה החשמל הרוחני כמובא ברבנו בחיי (שמות כה, ב.) ומוסיף הרמ"ע מפאנו (מעין גנים ח"ג) פדרך שהיו הר סיני ומשה מזדמנים זה לזה וכמשל חכמים לברזל עם האבן השואבת, כן פגיעת יעקב בהר המורה. ובארנו במאמר 'חשמל סלם' שבית המקדש הוא מקום ששורה החשמל הרוחני. והוסיף הרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א ששתי האותיות הראשונות של אבן שתיה הן שאב"ת, ואבן שתיה הוא היסוד של בית המקדש. והאותיות שנשארו הם נה"י ר"ת נצח הוד יסוד, שנכללים ביסוד של בית המקדש. וכן נה"י יחד עם האות ה' של השתיה בגימטריא יין, שהיה נשאב במקום הזה, מהיין שהיו מנסכים על המזבח, ובארנו לעיל שביין יש תכונת מגנט.

מובא ב'תניא' (אגרת התשובה ה) "כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו" כמו חבל שראשו קשור למעלה וקצהו למטה, וזה ענין הכרת שנכרת

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

ונפסק חבל ההמשכה משם הוי"ה ברוך הוא, וכמו שפיתוב "ונכרתה הנפש ההוא מלפני" מלפני דיקא, והוא על דרך משל מחבל עב שזור מתר"ג חבלים דקים, ככה חבל ההמשכה הנ"ל כלול מתר"ג מצות, וכשעובר חס ושלום על אחת מהנה נפסק חבל הדק. בארנו במאמר 'חשמל חטא' שחטאים פוגמים בחוטי החשמל של האדם, ולכן פרת הוא פריית החוט. וכן הכתוב (ויקרא יז, ז) "ונכרת האיש ההוא מקרב עמו", ס"ת שואב"ת. וכן מצינו בגמרא (ע"ז מד.) שהיתה אבן שואבת מעל הפתח של דוד המלך, והיא עזרה לו לשאת את הפתח הכבד על ראשו, ובארנו במאמרים 'חשמל דם' ו'חשמל לולב' שכתרו של דוד סמל את החשמל הרוחני שמשפיע לדוד המשפיע לכל המלכות, נראה דלכן היתה שם אבן שואבת לרמז על החשמל הרוחני שהוא בבחינת אבן שואבת.

וכן מצינו מחלקת בגמרא (סוטה מז.) על העבודה זרה של שני עגלי הזהב שעשה ירבעם, למאן דאמר אחד היתה שם אבן שואבת שהעמידה את העגלים בין שמים לארץ, ולמאן דאמר השני חקקו להם שם קדוש בפייהם. ורואים שהשתמשו באבן שואבת לעשות סמן לאלקות.

המדענים גלו שמלבד כח המשיכה שיש בכדור הארץ, יש גם שדה אלקטרו מגנטי היוצא מכדור הארץ, מקיף אותו, ומתפשט בכל העולם הגשמי עד היכן שיד האדם משגת לראות. נראה דיש כאן רמז לחשמל הרוחני שהוא ממלא כל עלמין, ולית אתר פנוי מיניה. והוסיף הרה"ג ר' משה גנוט שליט"א שהמדע לא הצליח ליצור מקום וחלל שאין בו שום חלקיק מהכח אלקטרו מגנטי, והמקום יהיה חלל אמתי היינו וואקום, דגם בגשמיות מתגלה המציאות שלית אתר פנוי מיניה.

וכן מובא ב'אבן עזרא' (ספר למשאלה שער א) שיש כח מגנט בין הכוכבים ומזלות לכל הדברים שבארץ, ובארנו במאמר 'חשמל חמה' שהכוכבים הם חשמל. וכן בארנו במאמר 'חשמל אות' שהמזלות הם חשמל. ואאמו"ר הוסיף שבמגנט הגשמי יש כח לשאב את מה שראוי, ולדחות את מה שאינו ראוי, וכן ברוחני מי שראוי מתחבר, ומי שאינו ראוי, הקדשה דוחה אותו ומונעת קרבתו.

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

וכן ידוע בהעלקטריק הגשמי שאם מגנט אחד נותן והשני מקבל, בבחינת זכר ונקבה, אז יש כח משיכה ביניהם, ואם שניהם נותנים בבחינת שני זכרים, או שניהם מקבלים בבחינת שתי נקבות, יש כח דחיה ביניהם, וזה מסמל את החשמל הרוחני שההשפעה נעשית דרך הזווגים בכל העולמות בבחינת זכר ונקבה.

מובא בספר 'עולת תמיד' להאריז"ל (ע' ג), היסוד מלבד מלאכתו שהוא מעבר הזרע אל הנקבה, יש לו מציאות אחר בסוד אורו החוזר כי בו מעלה תפלתו של ישראל למעלה. היינו בחשמל הרוחני כשישנם שני הקוים של חסד וגבורה יחד כמו בעמוד האמצע הכולל ספירות דעת תפארת ויסוד, שם האור עולה ויורד מעולם לעולם דרך הזווגים הנעשים, והאור הולך וחוזר מין נוקבין ומיין דכורין, וכשיש קו אחד כגון בספירות חח"ן ובג"ה האור רק יורד למטה דרכם, ולא מצינו אורות שעולים דרכם מעולם לעולם חזרה למעלה. ואדרבה אין לאחד את הקוים שמיעדים להיות כל אחד בנפרד, כמובא ב'שער המצוות' להאריז"ל (עקב פח) **אסור לאדם לחבר ולשלב אצבעות יד מינו עם אצבעות יד שמאלו, כמו שנוהגים בני אדם לעשות לפי תמם, והטעם הוא לפי שהם כחות עליונים מינניים ושמאליים ואין לערבם.** וכן ידוע בהעלקטריק הגשמי שאם יש חוט חיובי וחוט שלילי המסמלים חסד וגבורה כדלקמן, אז יש זרם שהולך וחוזר, ואם יש רק חוט חיובי הזרם הולך ואינו חוזר. וכן עקר השם אור, שיך לספירת היסוד, ולא לשאר הספירות, כמובא בזהר (תרומה קסז): **זרע שהוא אור, שהרי אור של כל אברי הגוף הוא אותו זרע, ומשום כך הוא אור, שכתוב "אור זרע", אותו זרע ממש.**

מצינו בזהר (פנחס רכט): סדר התפלה שבו חיות אש ממללות וזה הוא "וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב" זה הוא סוד החשמל. וראה זה פלא שהכתוב המדבר על תפלה, (ישעי' כא, יב) **"אם תבעיון בעיו שבו אתיו" ר"ת שאב"ת בב' אפנים.** והוסיף הרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א שהר"ת של אדני שפתי תפתח יחד עם האות ב' של ברוך הן שאב"ת.

ועוד רואים בהעלקטריק הגשמי שהחוט מרפב בדרך כלל מג' חוטים, כך בחשמל

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

הרוחני החוט מרכב מג' חוטים שהם חסד, גבורה, תפארת, כדבארנו במאמר 'חשמל אות'. וחוט העלקטריק הגשמי הנקרא חיובי מסמל את החסד שמשפיע את הזרם, וחוט העלקטריק הגשמי הנקרא שלילי מסמל את חוט הגבורה שעניינו לעצר את החסד. וחוט הארקה מסמל את התפארת שמוסת ביניהם, שלא יהיה מדי חסד ולא מדי גבורה, חוט הארקה נקרא ארקה על שם שמתחבר לאדמה ששמה ארקה, וכן בחשמל הרוחני התפארת מתחברת למלכות שהיא בחינת אדמה.

ועוד ידוע בהעלקטריק הגשמי שיש בשרשו שני חמרים, חמר אחד חיובי הנקרא פרוטונים, וחמר שלילי הנקרא אלקטרונים, והחמר השלילי יוצר את הזרם, ורואים שצד הגבורה מעביר את ההשפעה ממקום למקום, וכן בחשמל הרוחני בארנו במאמר 'סוד החצי' שהשפעות הזווגים דרך החשמל הרוחני, נעשות דרך מדת הגבורה שמשפיעה בחמימות בבחינת אש, ורק הגבורה מעבירה את השפע מעולם לעולם. וכן מובא בספר 'הברית' (ח"א מאמר י"ב פ"ג) **סגלה היא באבן המאגנט שיפנה תמיד לצד צפון העולם. [וזו סוד המצפן ששמים בו מגנט שפונה תמיד לצד צפון].** וצד צפון שינך לצד הגבורה. וכן בארנו במאמר 'חוטי החשמל' שהאור אין סוף שזורם בחוטים פועל דרך מדת הגבורה שהיא בבחינת אש, לכן החשמל הרוחני נקרא חיות אש, ובארנו שם על פי ה'תורה אור' (מקץ לט.) שרואים באש הגשמי את כח האין סוף, שאפשר להדליק אש מאש, ואינו חסר כלום, וכן רואים באש בבחינת חוט המקשר, כמו שמצינו שהאש נקראת **אבוקה** מלשון **אביק**, שהוא קשר כמובא ברש"י (ע"ז לג.).

נראה דכשם שמבאר ה'אור החיים' שעם ישראל בלבד הם בבחינת סגלה שהיא אבן שואבת, כך ארץ ישראל שהיא חלק מנשמת עם ישראל, היא בבחינת אבן שואבת המסמלת את החשמל הרוחני. וכן הכתוב (במדבר יד, ח) **"ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש" ס"ת שאב"ת.**

ובאמת בארץ יש כח משיכה מגנטי גשמי, ואף על פי שהכח הזה נמצא בכל כדור הארץ, מצינו בזהר חדש (רות צג.) **ההיא נקודא [נקדת ציון]** היא מקומו של עולם ומשם נתפשטה הארץ לכל רוחותיה. ורואים שהארץ האמתית היא ארץ ישראל, וכל השאר הוא רק התפשטות.

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

והוסיף הרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א שיתכן ששרש המלה **אֶלְקָטְרָא** היא משרש **אל קטר** שהוא קשר לאל, דאֶלְקָטְרָא מסמל את החוטים הרוחניים המקשרים אותנו לה'. ואף על פי ששרש המלה בא ככל הנראה משפת אמות העולם, הרי מצינו במשנה בפרק ג' דגיטין שחז"ל השתמשו במלים יוניות כמו פרוזבול ואפותיקי, ורואים שגם למלים בשפת האמות יש לפעמים משמעות פנימית. וכן **אֶלְקָטְרוֹן** בגימטריא **נשמה**, דזרם העלקטריק מסמל את החשמל הרוחני שהוא הנשמה של העולם.

שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א שהמספר הפלאי והחשוב ביותר שהתגלה בחקמת הפיזיקה הוא מספר **137** כמנן תבת **אופן** או **קבלה**. ובארנו במאמר 'חשמל כרובים' שהחשמל הרוחני בעולם העשיה נאצל לאופנים, כמובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (תרומה ע' קט), שהחיות נמצאות בעולם היצירה, וההמשך שלהן בעולם העשיה, הם האופנים. וכן חקמת הקבלה מדברת בענייני אלקות שהמספר הזה מסמל. וכן שמעתי בשמו שאברהם היה בזמן העקדה בגיל **137**, ובארנו במאמר 'חשמל יציית' שעקדה מרמזת על קשירת החוט, והתחברות לחשמל הרוחני. וכן רוצה לומר שאם משה היה נכנס לארץ ישראל היה חי עוד **17** שנה להגיע לימי אביו עמרם שחי **137** שנה, ויוצא שהמספר הזה מרמז על שלמותו של משה.

ועוד רואים בהעלקטריק הגשמי שהשתלשל בו השם **אינסוף** לכל נקדת התחלה של שדה אלקטרוני, דהמדענים גלו שהתחלה של שדה אלקטרוני אינה התחלה אמיתית, היא רק הנקדת המרחקת ביותר שהם משיגים, ואין הם משיגים את נקדת ההתחלה האמתית, וכן האור הרוחני נקרא אין סוף כי באמת אין לו סוף. **וכן** רואים בכח האטום והגרעין שהתגלה בגשמיות העולם, כשמפרקים את החומר יותר ויותר ומגיעים לשרש שלו, היינו לגרעין שלו, מגלים בו אנרגיה יותר ויותר חזקה שלא לפי ערך כלל, והדרך לגלות את האנרגיה הגרעינית היא על ידי חלקת החומר הקשה שנקרא פרוטון למלארדי חלקים עד למצב שאי אפשר לחלקו יותר, ואז מנסים לבקע אותו על ידי יצירת התנגדות של חומר זהה, וכשמנסים

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

לבקע מתגלה האנרגיה הגרעינית החזקה המרמזת על אין סוף. והאנרגיה הזאת קימת בכל חמר בעולם, ובשביל לגלות אותה צריך לבודד את הפרוטון וכו'. ומכל זה רואים סמל לאלקות בגשמיות העולם. וזה מתגלה כשמגיעים לשרש החמר היינו לגרעין שלו, לרמז שאין עוד מלבדו גם בעמקי הקלפות בגשמיות העולם, ומגריר שלא נתן לראותו בעין רגילה, יכול לצאת אור ואנרגיה שיכול להשפיע על כל העולם. וגם בלח הגרעין המדע גלה שהוא פועל בבחינת חוט, ושכל ההשפעות הן בבחינת חוטים. והוסיף הרה"ג ר' יהודה סאפרין שליט"א שסוד האטום מרמז על נקדת הקדשה שקימת בכל יהודי ואינה מסתלקת לעולם, ורק צריך לקלף את הקלפות לגלות אותה.

וכן מובא בספר 'מעין משה' מהרה"ג המקבל ר' משה שץ שליט"א (עמוד נה) האריז"ל באר אין יצא הפלי מתוך האור עצמו, כי האור כולל בתוכו את הפלי בסוד אור הגס, אשר הוא עצם אחד עם אור הזך. והנה יסוד זה פבר גלו בגשמיות, שכבר הוכיחו שאנרגיה, [בחינת אור הגשמי] וגשם, [בחינת כלי הגשמי], הם שני צדדים של אותו חמר, שהרי כל חמר גשמי אפלו הקטן ביותר יש בו כל כך הרבה אנרגיה, עד שאפשר ליצור ממנו פצצה אטומית, שהיא שחרור האנרגיה שבו, במלים אחרות החמר אינו חמר במובן הפשוט, אלא הוא אנרגיה מסוג אחר.

והוסיף הרה"ג ר' לוי יצחק לדרמן שליט"א שכשם שרואים בתקשרת המחשבים שהאדם יכול ברגע קטן להשפיע על כל העולם, וכל העולם יכול לראות ולשמע ולקבל כל פעלה ופעלה. זה מסמל את הפח שיש לכל פעלה ופעלה של האדם להשפיע בכל העולמות בלם.

וכן מובא ב'הערות על ספר עקדת יצחק' (שער לט הערה א) חכמי טבע חלקו כל ברואי העולם התחתון לארבעה סוגים, הסוג הראשון הפולל כל מיני העפר האבנים והמתכות קראוהו "הדומם", יען כי לדעתם אין לו חיות כלל, אך המחקרים החדשים חולקים על זה ואומרים, כי גם לדומם יש קצת חיות, רק שהיא טמונה ונעלמת מעינינו, ורק לפעמים יראה לנו כח

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

חיונית שלו, על ידי פעלות המאגנטיסמוס, המשך הברזל ונוטה לצפון, ועל ידי פעלת העלעקטריציטאט.

וכן רואים שצורת השמוש בעלקטריק הגשמי משתנה מארץ לארץ. וכן ברוחני יש מלאכים של ארץ ישראל, ומלאכי חוץ לארץ. וכן ברוחני יש בחינת מלבוש ואור מקיף, ובגשמי החוט מקיף לזרם שזורם בתוכו, והזרם הגשמי מרמז על החיות אש ששיכים להשפעת האור פנימי שיש בחשמל הרוחני.

מובא ב'שער ההקדמות' להאריז"ל (ע' רכ) **אין החשמל דשבת דומה לחשמל דבימי החל**. וכן רואים שהשתלשל בגשמיות שיש המשתמשים בשבת בעלקטריק אחר [גנרטור], וכן אותיות **שב"ת** נמצאות באבן שאבת.

כתוב (יחזקאל א, ד) **"כעין החשמל מתוך האש"**, וכן כתוב (שם כז) **"כעין חשמל כמראה אש"**, וכן כתוב (שם ח, ב) **"כמראה זהר כעין החשמלה"**. רואים שהכתוב מזכיר חשמל יחד עם עין, **"כעין החשמל"**, ומובא ברש"י שם (א, ד) **"כעין החשמל"**, ויתכן שיהא חשמל שם העין, שהוא קרוב לעין האש. רואים שהחשמל והעין הם אחד. ושמעתי מהרה"ג ר' משה גנוט שליט"א שחוש הראייה של האדם הוא החוש היחיד שרגיש לקרינה האלקטרו מגנטית שיש בעולם, כי כל מערכת האור הגשמי היא חלק אחד מהסוגים הרבים של קרינה אלקטרו מגנטית שיש בעולם. וכן בעלקטריק הגשמי השתלשל השם עין אלקטרונית. וכן גלי הרנטגן שחודרים עצמים ורואים מה שבפנים. והתפתחות עשית התמונות דרך כח העלקטריק. כל אלו מראים שגם בעלקטריק הגשמי יש כח ראייה.

בארנו במאמר 'חשמל חמה' שהשמש מסמלת את החשמל הרוחני. ואור השמש הגשמי הוא תופעה אלקטרו מגנטית. וכן רואים בהעלקטריק הגשמי שאפשר לעשותו מהשמש. וכן בארנו במאמר 'עולם השמיני' שגלי היס מסמלים את השפעת החשמל הרוחני, ורואים בהעלקטריק הגשמי שאפשר לעשותו מגלי היס.

נראה דלכן הנרתיק של הלבנה בתוך קלפת נגה, הוא בבחינת אבן, כפי שגלו אלו שעלו לירח שהירח הוא אבן, מאידך הנרתיק של החמה, והחמה, אינם מצקים, ומרפבים מגזים וחמרים כמו ענן שאינו מצק. דבארנו במאמר 'חשמל חמה'

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

שהחמה מסמלת את ספירת היסוד, והלבנה מסמלת את ספירת המלכות. ומלכות היא בחינת אבן המצקת, ויסוד הוא בחינת רוח שאינה מצקת כדבארנו במאמר 'חוטי החשמל'.

מצינו בזהר (פנחס רכו'): **האופנים וחיות הקדש כל אלו נקראים יער אילנות ונטיעות שבו.** וכן הבאנו במאמר 'חשמל לולב' מהזהר (פקודי רלג): שהעצי שטים עומדים, מסמלים את השרפים עומדים. ובארנו שם שהעצים הגשמיים מסמלים את החשמל והמלאכים שנקראים נטיעות ה'. וכן השתלשל בגשמיות שהעצים הגשמיים ניזונים מהאור הגשמי שהוא תופעה מגנטית.

והוסיף הבה"ח יהונתן ויסקוף שליט"א שגם במח האדם יש עלקטריק שמעביר זרם לכל הגוף דרך מערכת העצבים וחוט השדרה, ובארנו במאמר 'חוטי החשמל' שהחשמל הרוחני בא מבחינת מח ויורד דרך חוט השדרה לכל האברים. והוסיף הרה"ג ר' יוסף צדוק שליט"א שגלי העלקטריק במח האדם נמצאים בין הקרום למח, וכן משכן הנשמה הוא באותו מקום בקרום דאוירא. והוסיף הרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א שהשתלשל בגשמיות שנותנים מפת עלקטרי לאדם הנוטה למות להחיותו, לסמל שהחיים באים מהחשמל הרוחני. ויתכן שהשתלשל לקרא לקבלת מוחין, הברקה, מח מבריק, מלשון ברק, לרמז שהחשמל הרוחני שהוא בסוד ברק השפיע חכמה. וכן מובא בכתבי ר"א חבר ('פתי שערים' פנימיות וחיצוניות כא) **הברק המתנוצץ ברקיע הוא סוד ירידת מוחין חדשים מן ההנהגה העליונה.**

מובא בפרע"ח להאריז"ל (קריאת שמע שעל המיטה ע' שמא) שבזווג ליל שבת מכונים שמות צמר"ד אזבוג"ה היוצאים מפסוקי פרשה ראשונה של בראשית ואז ישיר, שהם בגימטריא חשמ"ל. ובארנו במאמר 'חשמל דם' שהשפעת היסוד מסמלת את השפעת החשמל הרוחני, ומצינו שהשפעת היסוד נקראת **זרם** כמו שכתוב (יחזקאל כג, ט) **"וְזָרְמַת סוּסִים זָרְמַתם"**. וכן זרם עה"כ בגימטריא רמ"ח, דהשפעת היסוד כוללת את כל הרמ"ח אברים כדבארנו במאמר 'חשמל תורה'.

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

מובא בספר 'אזנים לתורה' (פ' כי תצא) **ראיתי בספר שפשבנו רכבת חשמלית בעיר קיוב לא זז הקרון ממקומו, ובדקו המהנדסים את החבל שעל הקרון ומצאו שהוא קלוע מצמר ופשתים, וכשהחליפו בחבל נקי אז עבר זרם העלקטריק דרך החבל, והקרון הלך לדרך.** וכעין זה מובא בספר 'העמק דבר' (פ' קדושים) **והוא מסתרי הטבע וידועים לחכמי הטבע שהקושר חוט שזור של צמר ופשתים יחדו על חוט הברזל של הטעלעגראף מפסיק את המשכת הדבור שנדבר ממרחק, והרי הוא משנה טבע הברזל וחקי הטבע.** הבאנו במאמר 'חשמל מילה' מהרבנו בחיי (קדושים יט, יט) שכלאים הוא מלשון מניעה, דזה גורם מניעת השפע. ובארנו שם שחוטי הצמר מסמלים את החשמל הרוחני דקדשה וחוטי הפשתן מסמלים את חוטי הסטרא אחרא, וכשמערבבים אותם מלבישים את הנחש על החשמל הרוחני ומונעים מהשפע לרדת. וכאן רואים שדבר זה השתלשל בחוטי העלקטריק הגשמיים ממש שכלאים מונע מהזרם לעבר בו. [אף על פי שיש טעם בגשמיות על פי המדע מדוע זה קורה, שרש הדברים בהשתלשלות בגשמיות הוא כפי שבארנו.] וכן הכתוב (דברים כב, יא) **"לא תלבש שעטנז צמר ופשתים"** ס"ת **זר"ם, דשעטנז פוגם בזרם הרוחני.**

וכמו שרואים בהעלקטריק הגשמי שאם האדם מתחבר אליו בצורה לא נכונה, הוא עלול לקבל זרם מסכן, כך בחשמל הרוחני, הדרך להתחבר אליו היא רק דרך התורה והמצוות כפי שה' צונו, ואם האדם מוסיף מעצמו, ועושה דברים שאין להם מקור בתורה, אף שמכון לשם שמים, הוא חוטא ומסכן את עצמו. **כמו** כן ידוע מאנשים שעברו מות קליני ל"ע שרבים ככלם מספרים שהנשמה יוצאת מהגוף ועולה למעלה דרך חוט או עמוד של אור, ובארנו במאמר 'חשמל דם' שבזמן מיתה הנשמה מתקשרת לשרשה דרך חוטי החשמל הרוחניים שהם שרש הנשמה.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' זהר רווס שליט"א שרואים בהעלקטריק הגשמי שכל הזמן בא זרם חדש שמפעיל את העלקטריק, ולא רואים שהאור כבה ונדלק בכל הגע, דהתחדשות הזרם היא במהירות שאינה מאפשרת לראות את ההתחדשות. כך

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

בבריאה הקב"ה מחדש בכל רגע ורגע מעשה בראשית, אף על פי שאין זה מרגש בחוש. וכן שמעתי מהרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שאותיות קו"ל באות קודם אותיות זר"ם, לרמז שקול מתחבר לזרם, ובארנו במאמר 'חוטי החשמל' שהחשמל הרוחני הוא בבחינת קול. וכן האותיות נח"ש באות אחרי אותיות זר"ם, כפי שבארנו במאמר 'חשמל חטא' שהנחש מתלבש על החשמל בבחינת ערלה המתלבשת על היסוד. וכן זר"ם הוא אותיות זמ"ר, לרמז שהזרם הרוחני מזמר וחותך את הקלפות בסוד ברית מילה שחותכת את הקלפות מהחשמל, כדבארנו במאמר 'חשמל מילה'.

והוסיף הרה"ג ר' אברהם קוסמן שליט"א שבשביל ליצור אנרגיה מהמגנט משתמשים בסליל חוט המרמז על בחינת מקיף ופנימי, דסליל שמסתובב מרמז על המקיף, ובסופו של דבר הוא נהיה כמו מקל המרמז על הפנימי, וכן סליל מרמז על עבודת ה' שאף על פי שלכאורה היא חוזרת על עצמה כל הזמן כמו סליל שעושה סבוב ועוד סבוב, יש מציאות של עליה כמו שרואים בסליל שהוא עולה ועולה בסבוביו. וכן ספר תורה נגלל בצורת סליל באותה בחינה.

וזה לשון ה'משך חכמה' (שמות טו, יח) **כי כל אדם הוא עלעקטריי אלקי, כאשר יתנוצץ במחו המחשבה לעשות זה מיד ילך זאת ההרגשה אל האברים באמצעות הלב לעשותו, ותכף יעשה זה היד או הרגל או איזה אבר כפי מה שיעלה במחשבתו, לא כן אם הוא דבר המזיק אל איזה אבר לא יתנענע האבר תכף לעשות זה רק צריך להתעמק במחשבה מאד עד כי יתרצו לזה האברים.**

ועוד מובא שם (ויקרא א, ב) הקדמונים נחלקו בטעם הקרבנות, המורה אמר כי הוא להרחיק לב האדם מעבודה זרה, והרמב"ן וסיעתו אמרו כי הוא לקרב כל הפחות העולמות, והוא ענין עלעקטרי רוחני אשר בפעולות הפהון יעשה גבוהות בעולמות שונים כידוע. וכן ברק מרמז בתבת קרבן בהפוך אותיות. וכן מצינו בזהר (צולב:) במזבח עולה ונראה אוריא"ל כמראה אריה אחד חזק רובץ

על טרפו, והיו רואים כהנים וישראל שמחים, ואש אחרת עליונה קדושה יורדת לקבל אש תחתונה. ומצינו בזהר (יתרו עה.) שאוריאל הוא בסוד חשמל. וזה לשון ה'לקוטי שיחות' (חלק לה ע' 288) הנה כח העלקטריק הוא מהכחות הנסתרים שבטבע, כי כח זה עצמו אינו בגדר השגה באחד מחמשת החושים, ואור כח נסתר זה דוחה אפלה וכו', כך ברוחניות הנסתר שבתורה דוחה אפלת החומר ומאיר חשך הגשם. וזה לשון הספר 'אמונת עתיד' (תש"ס ע' קסג) מבאר בדברי האריז"ל בסוד הטלית שהוא בחינת עטה אור כשלמה וגדול קדשתו מהציצית אלא שמחמת עצם מעלת קדשתו אינו יכול להתפס בזה העולם ולכן ההלכה שהטלית אין בו קדשה, וחוטי הציצית הם ממשיכים קדשה מן הטלית, ועל ידי זה נתפסת הקדשה שתוכל לחול בעולם הזה ולכן בחוטי הציצית יש בו דין קדשה, ויש להמשיל הענין לכח העלקטריק שאי אפשר להשתמש בו במקורו מחמת עצם הכח, ורק על ידי החוטים שממשיכים ממנו יכולים להשתמש בו. ומובא ב'עץ חיים' להאריז"ל (שער מא ח"ב ע' רצד) שחוטי הציצית הם בסוד שערות של חשמל הרוחני.

וזה לשון הרה"ג המקבל ר' משה שץ שליט"א (בהסכמה לספר 'סוד החשמל') המחבר הזכיר שיש דמיון בין החשמל הרוחני לבין העלקטריק הגשמי. ונוכל להוסיף כמו שהחשמל הוא פנימיות של החיצוניות וגם החיצוניות של הפנימיות, כן העלקטריק הגשמי הוא פנימיות של החיצוניות וחיצוניות של הפנימיות. דהיינו, העלקטריק הוא חיצוניות אל פנימיות אשר לא ידוע לנו מהו.

וכעין זה כתב בעל ה'סלם' (קול התור ע' יב) גם בהמציאות הגשמי הערוכה נגד חושינו נמצאים דברים ממשיים, אף על פי שאין לנו שום תפיסה ודמיון בעצמותם, כמו האלקטרו, החשמל, והמגנט, ודומיהם. ומעתה תוכל להשפיל בנקל אשר כל השמות והכנויים הבאים בספרי הקבלה המה גם כן ריאליים וממשיים, אף על פי שאין לנו שום השגה בהנושא.

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

ומרמז במדרש (שיהש"ר ג, כה) אמר רבי אבון למלך שהיה לו אותונין נאה אמר לבן ביתו עשה לי כמותה, אמר אדוני המלך וכי יכול אני לעשות כמותה, אמר לו את בסממניך ואני בכבודי, כך אמר לו הקב"ה למשה "וראה ועשה" אמר לפניו רבונו של עולם אלוה אני שאעשה כמותו, אמר לו "בתבניתם" כשם שאתה רואה למעלה עשה למטה וכי, ואם את עושה לזה של מעלה למטה, אני מניח סנקליטון שלי של מעלה ויורד ומצמצם שכינתי ביניכם למטה, כיצד מה למעלה שרפים עומדים אף למטה עצי שטים עומדים, מה למעלה כוכבים אף למטה כוכבים, אמר רב חי'א בר אבא מלמד שהיו קרסי זהב נראים במשכן ככוכבים הנראים ברכיע. הקב"ה רמז למשה על סוד הצמצום כפי שהמדרש מזכיר אני מניח סנקליטון שלי של מעלה ויורד ומצמצם שכינתי ביניכם למטה, ואמר לו כשם שלמעלה האור הצטמצם לשרפים וכוכבים שהם מלאכים, כך הוא יכול להצטמצם למטה בקרשים וקרסים, אם הם יעשו באותו סוד כפי צווי ה'.

מצינו במדרש (ב"ר לה, ג) כתיב "ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם", אותו מדת הדין שהיתה מתוחה כנגד ישראל הפכה הקב"ה ומתחה כנגד מצרים. נראה דהמדרש קורא למלאך האלהים בשם מדת הדין מתוחה, מלשון מתיחת חוט, לרמז שמלאך זה היה בבחינת חוט שהיה מתוח עליהם. וכן מתיחת חוט מרמזת על העלקטריק הגשמי שהשתלשלה בו הלשון מתח. וכן מת"ח מרמז בפסוקים המדברים על החשמל, (יחזקאל א, כ) "שמה הרוח ללכת והאופנים ונשאו לעמתם". (יחזקאל א, יג) ודמות החיות מראיהם כגחלי אש". (בראשית א, ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים". דמצינו בזהר חדש (בלק סז:) ש"מרחפת על פני המים" הוא החשמל. וכן מת"ח מרמז בכתוב (בראשית ב, ז) "ויפח באפיו נשמת חיים", ובארנו במאמר 'חשמל חטא' שהשפעת החיים לאדם באה דרך החשמל, כמובא בספר 'נפש החיים' (שער ח' פרק יט) הנשמת חיים של האדם שמתאצלת כביכול מנשימת פיו יתברך שמו, ומשם משתלשלת כסלם ושלשלת, ומתקשרת עם הרוח, והרוח בנפש, עד רדתה לזה העולם בגוף האדם.

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

וְכֵן יֵצֵאת מִצָּרִים הִיְתָה בְּשָׁנַת ב' אֲלָפִים מֵת"ח לְבְרִיאת הָעוֹלָם. וּבְאָרְנוּ בְּמֵאֵמֶר 'חֲשַׁמֶּל אוֹת' שִׁיֵּצֵאת מִצָּרִים הִיְתָה דֶרֶךְ הַחֲשַׁמֶּל וְהַמְּלָאכִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (במדבר כ, טו) "וַיִּשְׁלַח מֶלֶאךָן וַיֵּצְאוּנוּ מִמִּצְרַיִם". וְכֵן חֲשַׁמ"ל מְרַמֵּז בְּכָתוּב (שם יג, יח) "וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם" בְּדִלּוּג שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת. וְכֵן מִצִּינוּ לְשׁוֹן מִתַּח עַל הַשְּׁפָעַת הַיִּסוּד כְּמוֹבָא בַּמִּדְרָשׁ (ב"ר פז, ז) נִמְתַּחַה הַקֶּשֶׁת.

מִצִּינוּ בְּמִכּוֹנוֹת שְׁעֵשָׂה שְׁלֵמָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ כְּתוּב (מלכים א' ז, לג) "וַיַּעֲשֶׂה הָאוֹפָנִים כְּמַעֲשֵׂה אוֹפֵן הַמְּרֻכָּבָה", וּבְרַד"ק שֵׁם "אוֹפֵן הַמְּרֻכָּבָה", מְרֻכָּבַת הַקֶּדֶשׁ הַנִּרְאֵית בְּמֵרְאֵה הַנְּבוּאָה לִיחֻזְקָאֵל, הֵינּוּ שְׁשֵׁלְמָה עֲשֵׂה אֵת הַמִּכּוֹנוֹת עִם כְּרוּבִים אֲרִיּוֹת וְאוֹפָנִים וְכוּ', כְּדִגְמַת הַמְּרֻכָּבָה שֶׁרָאָה יחֻזְקָאֵל, (וכן מובא בשמו"ר לג, ד). וּמוֹבָא בְּסִפְר 'שֵׁם הַגְּדוֹלִים' לַחִיד"א (עט) אֲמַרְתִּי לְהַעֲתִיק כָּאֵן מֵה שְׁהַשְׁבְּתִי לְאֶחָד שֶׁהִיָּה מִתְלוֹצֵץ בְּחֻז"ל בְּעַת הַגְּלוּת מְכוֹנַת הַפּוֹנוֹגֶרֶף בְּאֵמְרוֹ מְדוּעַ לֹא נוֹדַע גַּם לְחֻז"ל חֲדָשׁוֹת וּנְצוּרוֹת כְּאֵלוֹ, וְאִף אֲנִי הַשְׁבְּתִי לוֹ כְּרָגַע אֲדַרְבָּה כְּבָר נִמְצָא כְּזֹאת בְּדַבְרֵי חֻז"ל, כִּסָּא שֶׁל שְׁלֵמָה שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסָּא וְכוּ', עָלָה בְּמַעֲלָה הַרְאֵשׁוֹנָה הַכְּרוּז מְכַרִּיז לֹא יִרְבֶּה לוֹ נָשִׁים וְכֵן כָּלָם הָרִי לְהַדִּיא דְנִגְלָה לְשְׁלֵמָה מְכוֹנָה כְּזוֹ הַמְּקַבְּלַת קוֹל וְדַבּוּר, וְהוֹצִיאָו עַל יְדֵי כַּח הָעֵלְקֶטְרִי. וְרוֹאִים שֶׁכִּסָּא שְׁלֵמָה הִיָּה מִפְּעַל עַל יְדֵי עֵלְקֶטְרִי גֶשְׁמִי, וַיִּתְּכֵן שְׁשֵׁלְמָה לְמַד אֵת מְלֶאכֶת הָעֵלְקֶטְרִי הַגֶּשְׁמִי מֵהַחֲשַׁמֶּל הַרוּחָנִי, כְּפִי שְׁרוּאִים שְׁשֵׁלְמָה הִיָּה בְּקִי בְּסוּדוּתִיו. וְכֵן הַכְּתוּב הַמְּדַבֵּר עַל כִּסָּא שְׁלֵמָה (דבה"ב ט) "וְשֵׁשׁ מַעֲלוֹת לְכִסָּא וְכִבֵּשׁ בְּזָהָב לְכִסָּא" ס"ת שְׁאֲב"ת. וְכֵן שֵׁשׁ מַעֲלוֹת, מְרַמְזוֹת עַל הַחֲשַׁמֶּל הַרוּחָנִי שֶׁהוּא בְּחִינַת יְסוּד הַשֵּׁיךְ לְמִסְפַּר שֵׁשׁ.

וְהִרְאָה לִי אַחִי הַרְה"ג ר' שְׁמוּאֵל פִּישׁ שְׁלִיט"א בְּש"ס מְתִיבְתָא (גיטין סח.) הַקֶּשֶׁה בְּסִפְר בְּנִיָּהוּ מְדוּעַ שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ לֹא הִצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת אֵת מִסְלַת הַבְּרִזָּל [רַכְבָּת]. וּבְאֵר שְׁשֵׁלְמָה הַמְּלֶךְ יָדַע אֵיךְ עוֹשִׂים אוֹתָהּ, וּבִאֲמַת עֲשֵׂה כֵן בְּמִרְכָּבָתוֹ וּבְמִרְכָּבַת הַמְּלָכָה, וְזֶה מֵה שֶׁכָּתְבָה הַגְּמָרָא שִׁידְתָא שְׁהוֹלְכַת מֵהַר כְּמוֹ שֶׁד, אֲלֵא שְׁלֵא רְצָה לְגָלוּת לְכָל הָעָם אֵיךְ עוֹשִׂים אוֹתָהּ כִּינּוּן שֶׁחֲשֵׁשׁ

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

שתתפשט גם לאמות העולם החכמה אין עושים, וראה ברוח הקדש שיבאו על עם ישראל גליות, ולכן לא רצה שיוכלו לבא מהר.

מובא ברש"י (מלכים א' ז, יז) ומקל עב וארך נתחב בשני האופנים שממזרח למערב, וכן בשנים הדרומיים, ואלו המקלות קראם הכתוב "ידות",

רואים שהאופנים במכונות שעשה שלמה היו מחברים על ידי מקלות, נראה דזה כדגמת המרכבה למעלה, שהאופנים מחברים לחיות ולחוטים, כך חבר שלמה את האופנים למקלות שהם בבחינת חוטים. ולכן קראם הכתוב "ידות" דיד מסמלת את החוט כפי שנבאר במאמר 'חשמל אות'. וכן הכתוב (יחזקאל י, ט) "ואופן אחד אצל הכרוב" בגימטריא יוסף. דאופן דקדשה שקשור לבחינת אחד, הוא יוסף היסוד דקדשה. וכן אופן בגימטריא סולם או קול או ממון המסמלים את החשמל והשפעותיו כדלקמן. נראה דלכן השתלשל בגשמיות שנתנו השם **אסימון** למטבע שיש בו חור, דמטבע זה הוא בבחינת אופן, כפי שמצינו בזהר (פקודי רמט:): שמפרט שם שמות הד' אופנים, ושם אחד מהם **אסימון**.

יעוד רואים בכח התקשרת שהתגלה בעולם דרך העלקטריק הגשמי, שמקשר ומאחד אנשים בכל דרך ובכל זמן ובכל מקום, וזה מסמל את האלקות שמאחדת את כלם, וכלם נכללים בה ומתאחדים איתה. ויתכן גם ששרש המלה טלפון - פון, הוא מלשון אופן. דשפופרת הטלפון נעשית בדרך כלל משני עגולים, ויתכן שיש כאן רמז שכשם שהקול הגשמי נכנס לתוך פומית עגלה, בבחינת אופן, כך הקול הרוחני נכנס לתוך האופנים הרוחניים, והם מעלים את זה לחיות, והחיות לשרפים. כפי שנביא לקמן במאמר 'חשמל פרובים' מ'ספר הלקוטים' להאריז"ל (תרומה ע' קעט), שהחיות נמצאים למעלה, בעולם היצירה וההמשך שלהם הם האופנים למטה בעולם העשיה. והוסיף הרה"ג ר' משה גנוט שליט"א שפון פרושו **שמיעה** ביניית עתיקה.

וכן מצינו בזהר שהתנאים השתמשו ביונים [יוגי דאר] כדי להעביר מסרים מאיש לרעהו, ונבאר לקמן במאמר 'חשמל עוף' שהעופות הגשמיים מסמלים את

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

העופות הרוחניים שהם המלאכים והחיות. וכן דאר המסמל שלוח אגרות כמובא ברש"י (שבת יט. ד"ה דואר) בגימטריא צדיק המסמל את היסוד. וכן העיר דאר בארץ ישראל היתה בנחלת בני אפרים הבאים מיוסף היסוד, (ע' ביהושע יז, יא).

שמעתי מהרה"ג ר' אברהם פלדמן שליט"א שסוללרי בגימטריא פורים. נראה דכשם שבפורים יש התגלות אלקות בעולם יותר משבת, והוא היום הגדול ביותר בשנה, כפי שבארנו במאמר 'חשמל אות' שבפורים כל העולם הגשמי גם הל"ט מלאכות מתקדשות בקדשת שבת, כך הכח הסוללרי והלון והרדיו מסמלים את הדרגה הגבוהה ביותר של העלקטריק שפועל דרך אור העולם בלי חוטים, ופועל גם מעבר לאטמוספירה במקום שאין אור כלל, ופועל יותר מהר. והמדע אינו רואה זרם או אלקטרונים שעוברים ממקום למקום, מלבד הקרינה שאין לה שום ממשות. רק יודעים שאנטנה פה, ואנטנה פה מגלים מה שיש בצד אחד לצד השני. וכן סוללרי" ר"ת הכתוב (דברים יז, טו) "רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה" ולוין" ר"ת המשך הכתוב שם (יז) "ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו" בד' אפנים. אף על פי ששמות אלו אינם שיכים ללשון הקדש ולא מקבל לקשר בתורת הרמז תבות שאינן מלשון הקדש, יתכן ששמות אלו שהשתלשלו בקלפה נרמזים בפסוקים אלו ללמד שצריך להזהר מדברים אלו, כמו שהמלך צריך להזהר לא להרבות נשים וסוסים שלא יטו את הלב מהקדוש ברוך הוא. ויתכן שלכן הפעיל שלמה את הכסא העלקטרי שישמיע את הפסוקים האלו, כפי שהבאנו לעיל מהחיד"א, להזכיר שכשם שאין להרבות בנשים וסוסים, כך אין להרבות בעלקטריק. וכן רד"י נרמז בפסוק של עשרת בני המן, (אסתר ט, ט) "ואת ארדי ואת וזתא". וכן רד"א בגימטריא קלפה.

מצינו בגמרא (תענית כה:) אמר רבה, לדידי חזי לי האי רד"א, דמיא לעגלא תלתא, ופריטא שפותיה. וקימא בין תהומא תתאה לתהומא עילאה. לתהומא עילאה אמר ליה, חשור מימין, לתהומא תתאה אמר ליה, "אבע מימין. שנאמר, "הנצינים נראו בארץ, עת הזמיר הגיע, וקול התור נשמע בארצנו". ומבאר רש"י (יומא כא. ד"ה ו"א) שהמלאך הממנה לחבר שמים וארץ, הינו להעלות את האד מלמטה למעלה, ולהוריד את הגשמים מלמעלה למטה,

רמזים ומשלים הנלמדים מהעלקטריק הגשמי

נקרא **רדא**. ויש כאן רמז על כח הרדיו הגשמי שעולה ויורד בכל העולם הגשמי. ולכן נראה המלאך כמו **עגלא משלשת**, דבארנו במאמר 'סוד החצי' שעגלא משלשת מסמלת את היסוד, שהוא בחינת שור, ובחינת משלש, וכן בארנו במאמר 'חשמל עוף' שהכתוב "**וקול התור**" מרמז על החשמל. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גינזבורג שליט"א ש**חשור מימין** מרמז על בחינת השור.

וכן שמעתי בשמו שכשם שצבע האדם מסמל את ספירת הגבורה, כך השתלשל בגשמיית בכח האינפרא אדם שיש בעלקטריק הגשמי, שככל שהתדירות שלו יותר נמוכה בבחינת גבורה, הוא יותר אדם. ועוד שמעתי בשמו שכשם שספירת המלכות היא בבחינת מקבל, ומושכת אליה את השפע, כך האדמה הגשמית שמסמלת את ספירת המלכות יש בה כח משיכה גשמי.

לזה לשון רבנו בחיי (בראשית ב, ז) **כל ענייני מעשה בראשית הם נגלה ונסתר, מבאר בתחתונים ורומז בעליונים, ומפני זה יש לך להבין הנסתר מן הנגלה**. וכן מצינו בזהר (תולדות קמה): **אמר ר' יוסי ודאי כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא בארץ הכל הוא בסוד החכמה, והכל כדי להראות החכמה העליונה לבני אדם, כדי שילמדו מאותו מעשה סודות החכמה**.

מצינו בזהר (וירא קטז): **בשש מאות שנה לאלף השישי יפתחו שערי החכמה למעלה ומעינות החכמה למטה, ויתכונן העולם להכנס בשביעי, כבן אדם שמתכונן ביום שישי משמעריב השמש להכנס בשבת**. ורואים שההכנה לגאולה היא פתיחת מעינות החכמה למטה בעולם הקליפות, כל התפתחות הטכנולוגיה וכו'. ומבואר לדברינו שאי אפשר להבין את פנימיות התורה השייכת לעולמות העליונים בלי להתבונן במשלים של העולם התחתון, על כן חייבים שיפתחו מעינות החכמה למטה, והעולם התחתון יגיע לשלמותו הגשמית לתת את כל המשלים הנצרכים, ובפרט לפי מה שהראנו שהמשלים הטובים ביותר והאמתיים ביותר באים מהגילויים המדעיים שהתגלו בפתיחת מעינות החכמה למטה.

רְמָזִים וּמְשָׁלִים הַנְּלֻמָּדִים מֵהַעֲלָקָטְרִיק הַנְּשָׂמִי



מסופר על האדמו"ר מלובאוויטש זצ"ל ששאלו אותו מדוע בחר ללמוד בבחורות הנדסת חשמל באונברסיטה בסורבון, וענה ששליחותו למצוא את הניצוץ המאיר שבכל יהודי. ומבואר לדברינו שהלך ללמוד את המשל כדי להבין את הנמשל.

נודה מאד לכל מי שישלח הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים.

נא להפיץ מאמר זה לזיכוי הרבים ניתן לקבל עוד מאמרים בכתובת המייל דלקמן

בס"ד יצאה לאור המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר [5 כרכים]

המחיר במבצע עד גמר המלאי 80 שקל בלבד לסט. ניתן להשיג בטל: 0573109982. או בפקס 0737254480. או

במייל fish@neto.net.il

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה עם הוספות חדשות [סוד חיי האישות לאור הקבלה

לנשואים בלבד], ישלחו בקשה לכתובת המייל.